

ת"פ 616/07/19 - מדינת ישראל נגד אולגה מינץ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 616-07-19 מדינת ישראל נ' מינץ

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות ראשון לציון

נ ג ד

הנאשמת: אולגה מינץ

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב

בשם הנאשמת: עו"ד מירב אברהם

הכרעת דין

כתב האישום, גדר המחלוקת ומהלך המשפט

1. הנאשמת והמתלוננת התגוררו במועד הרלוונטי (22.11.18) בשכנות בשני בתים סמוכים (בית פרטי דו-משפחתי) בראשון לציון. המתלוננת ובעלה (להלן בצוותא: המתלוננים) החזיקו שתי קלבות בחצר הבית. באותה עת עמד בתוקפו צו למניעת הטרדה מאיימת מיום 23.5.18 (ה"ט 10371-05-18, להלן: הצו למניעת הטרדה), במסגרתו נאסר על הנאשמת, בין השאר, להתקרב לחצר ביתם של המתלוננים או לפגוע בקלבותיהם. במועד הרלוונטי בשעות הצהריים השליכה הנאשמת, מחלון ביתה אל חצר ביתם של המתלוננים, 11 שקיות כחולות שהכילו חומר מסוג Brodifacoum (להלן: שקיות הרעל), המשמש להדברת מכרסמים, כשחלק מהשקיות היו מרוחות בדג טונה. בגין מעשיה יוחסו לנאשמת עבירות הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וניסיון הריגה או היזק לבעל חיים, לפי סעיפים 451 ו-25 לחוק העונשין.

2. גדר המחלוקת: הנאשמת כפרה בטענה כי השליכה חפץ כלשהו לחצר ביתם של המתלוננים, קל וחומר את שקיות הרעל. כן טענה הנאשמת לפגמים בשרשרת המוצגים ולמחדלי חקירה.

3. מהלך המשפט: למאשימה העידו המתלוננת (גב' נחמה שופר) וחתנה (מר עזרא אהרון, להלן: עזרא), שראו לטענתם במו עיניהם את המתלוננת משליכה מחלון ביתה לכיוון חצר ביתם חפצים שהתגלו בדיעבד כשקיות הרעל. כן העידו שוטרים שביצעו פעולות חקירה, גביית הודעות, תפיסת מוצגים והעברתם למז"פ, עריכת דו"ח צפייה וכיוצ"ב. מטעם המאשימה הוגשו 2 חקירותיה של הנאשמת; הצו למניעת הטרדה; מזכרי שוטרים לרבות תפיסת שקיות הרעל ושרשרת מוצג; חו"ד מומחה ממנה עולה כי שקיות הרעל הכילו את החומר Brodifacoum המשמש להדברת מכרסמים; סרטוני מצלמות אבטחה מביתם של המתלוננים וכן סרטונים ותמונות שצילמו המתלוננת ועזרא בחצר הבית (מוצגים ת/1-ת/21). הנאשמת העידה להגנתה. לטענתה, איננה זוכרת את מעשיה ביום האירוע, אך מכחישה מכל וכל את המיוחס לה - השלכת שקיות הרעל, או חפץ כלשהו, לחצר ביתם של המתלוננים. מטעם ההגנה הוגשו הודעותיהם של המתלוננת ועזרא במשטרה (נ/4, נ/6) שובר העברת מוצגים למז"פ (נ/1), צילום הרחוב (נ/2), פרוטוקול דיון הטרדה מאיימת שהתקיים ביום 6.12.18 בעקבות האירוע מושא כתב האישום (נ/3), תמונה שהוצגה לעזרא במהלך חקירתו הנגדית (נ/5), הודעה על ניתוק מערכת הביוב של הנאשמת ממערכת הביוב של המתלוננים, שנמסרה לכאורה לנאשמת מאת המתלוננים ביום 4.11.14 (ארבע שנים עובר לאירוע מושא כתב האישום - נ/7), תעודת מחלה שניתנה לנאשמת ביום 21.11.18 בגין מחלה בין המועדים 20-22.11.18 (נ/8).

דיון

4. גדר המחלוקת מצומצמת, הראיות ממוקדות, ולא ראיתי להוסיף פרק נפרד שיכלול פירוט של העדויות והראיות ושל טיעוני הצדדים. אלו גם אלו יובאו בהתאם לצורך וכחלק מהדיון. לא אתייחס למוצגים שאותם לא מצאתי כרלבנטיים להכרעה. אקדים אחרית לראשית, ראיות המאשימה מובהקות, מהימנות וחד-משמעיות, ומבססות מעבר לכל ספק סביר את אשמתה של הנאשמת במיוחס לה. מן העבר השני, עדותה של הנאשמת ריקה מתוכן (לטענתה לא זכרה את מעשיה ביום האירוע), קלה מנוצה, ואיננה מקימה משקל נגד כלשהו, ולו קלוש, אל מול ראיות התביעה. יותר מכך, אינני מאמין לטענת הנאשמת כי איננה זוכרת את מעשיה ביום האירוע, שלבטח נחרת היטב בזיכרונה. ניסיונותיה של הנאשמת להרחיק עצמה מהמיוחס לה, וחוסר רצונה להתמודד עם הראיות האובייקטיביות שהונחו בפניה, שקופים ונדונו לכישלון. להלן נימוקיי:

5. עדויותיהם של המתלוננת ועזרא בהירות, עקביות, משתלבות זו בזו, מחזקות האחת את רעותה, מתיישבות עם הראיות שהוגשו ומחזקות אותן, ותואמות להודעותיהם של השניים במשטרה, הודעות שהוגשו, כזכור, כמוצגי הגנה (נ/4, נ/6). השניים תיארו כיצד הגיעו במועד הרלוונטי לקרבת הבית כשהם נוסעים במכוניתה של המתלוננת (עזרא נהג ברכב). מדובר ברחוב הולנדי צר שהנסיעה בו איטית. תוך כדי נסיעה ראתה המתלוננת את הנאשמת רוכנת מחלון ביתה ומשליכה דבר מה לכיוון חצר ביתה (של המתלוננת). עזרא העיד כי ראה את הנאשמת "מוציאה חצי גוף מהחלון וזורקת משהו... ראיתי את הזרוע שלה נשלחת קדימה ומשליכה... החלון היה במרחק של 15-20 מטר ממני. נסענו מאד לאט, זו סביבה שיש בה ילדים". בחקירתו הנגדית העיד כי "ראיתי אותה זורקת משהו כחול. ש. ואז המסקנה היא כשנכנסת לחצר ראית שמדובר בשקיות כחולות? ת. כן. ש. כמה דברים ראית אותה זורקת? ת. אני ראיתי אותה זורקת פעמיים, אבל רק בפעם השנייה התמקדתי וראיתי משהו נזרק". כן הצביע, לבקשת ההגנה, על חלון ביתה של הנאשמת, בקומה השנייה של הבית, ממנו הושלכו שקיות הרעל (נ/5).

המתלוננת ועזרה תיאר כיצד חשו הביתה, שם הבחינו בחצר בשקיות הרעל כשהן מרוחות בטונה "כדי שהכלבים יריחו את זה ויאכלו את זה". המתלוננת פרצה בזעקות שבר שהביאו למקום את שכנתה חנה, שסיפרה לה כי הכניסה את הכלבים לביתה (של המתלוננת) מספר דקות קודם לכן (השכנה מחזיקה במפתחות לביתה של המתלוננת), ובאותה עת טרם נמצאו שקיות הרעל בחצר. עזרה העיד כי כשפתחו את דלת הבית, אחד הכלבים הספיק להימלט לחצר "ותפס את הטונה כדי לאכול את זה, ושלפתי לו את זה מהפה... צילמנו הכל, את כל השקיות, חמותי עלתה למעלה כדי לצפות בצילומי האבטחה, אפשר היה לראות בקלות שהשקיות של הרעל הגיעו מעבר לחלון". המתלוננת העידה כי צפתה במצלמות האבטחה, זיהתה את שקיות הרעל נזרקות מכיוון ביתה של הנאשמת, התקשרה למשטרה ובהמשך מסרה תלונה בצירוף שקיות הרעל, תמונות וסרטונים שצילמו וסרטוני מצלמות האבטחה.

6. צפייה בסרטונים ובתמונות אינה מותרת מקום לספק. בסרטון שמסתיים בספרות 922 (להלן: סרטון נפילת השקיות) נראות שקיות הרעל כשהן נופלות מהאוויר לחצר המתלוננים מצד ימין, מעל שמשיה ירוקה הניצבת בחצר הבית, מכיוון ביתה של הנאשמת. השלכת השקיות מתחילה במונה 00:06, שעה 15:43:55 ומסתיימת בחלוף כמחצית הדקה, בשעה 15:44:23. לקראת סוף הסרטון מגיעה למקום מכוניתה של המתלוננת (שעה 15:45:58). קפיצת זמנים במונה הוסברה על ידי המתלוננת בכך שמצלמות האבטחה מצלמות רק כשיש תנועה ברקע (פרו' עמ' 19 ש' 2).

שמונה דקות עובר להשלכת שקיות הרעל נראית הנאשמת צועדת ברחוב עם כלבתה, גוררת אותה בכיוון חצר ביתם של המתלוננים, שם עמדה והחלה לצלם בכיוון הבית (סרטון שמסתיים בספרות 518, שעה 15:35:51). הנאשמת הודתה בעדותה כי היא זו שנראית בסרטון כשהיא מצלמת בכיוון ביתה של המתלוננת: "אולי צילמתי כן, אני מדי פעם מצלמת. אולי עץ, אולי מצלמה שלה. לשכנה נחמה יש הרבה מצלמות, יש לה 5 מצלמות שהיא מצלמת 24 שעות מקדימה ומאחורה" (חקירה ראשית, פרו' עמ' 30 ש' 20-21). בחקירתה הנגדית הכחישה תחילה שצילמה את ביתה של המתלוננת: "אני לא צילמתי את הבית שלה, אני צילמתי משהו ברחוב. יש לי המון תמונות של הבית שלה" (פרו' עמ' 33 ש' 3-4). בהמשך שבה והודתה כי צילמה את מצלמות האבטחה של המתלוננת: "ש. התמימות הזאת שאת כאילו הולכת בטיול עם הכלב מצלמת את העולם, זה לא נכון. את מצלמת את המצלמה שלה. ת. אז מה, אסור לי לצלם את המצלמה שלה?" (פרו' עמ' 33 ש' 21-23).

בסרטונים (הוכתרו על ידי יוצריהם - המתלוננים, בכתורות היצירתיות "צילום שקיות הרעל בחצר", "תצלום שקיות הרעל", "תצלום טונה על המדרגות כאוכל פיתיון", "תצלום מלמעלה על הטונה שנפלה על השמשיה" - צולמו באופן יזום על ידי המתלוננת ועזרה מיד לאחר האירוע - לא מתוך מצלמות האבטחה) נראית חצר המתלוננים בה פזורות שקיות הרעל הכחולות, על חלקן מרוח חומר שנחזה להיות טונה. חלק מהחומר הכחול נראה גם מחוץ לשקיות, וחלק ממה שנראה כטונה מפוזר אף הוא בחצר. לכאורה, נראים שרידי טונה אף על השמשיה שנמצאת בקרבה לחלון ביתה של הנאשמת. בתמונה 8/ת ניתן לראות היטב את כיוון הזריקה האפשרי היחיד - מחלון ביתה של הנאשמת, דרך השמשיה הירוקה שנראית בסרטון נפילת השקיות, אל החצר. כן ניתן לראות בתמונה חלק משקיות הרעל כשהן פזורות בחצר.

7. בעדותה לפני אישרה הנאשמת כי החלון בצד שמאל של מוצג 8/ת הוא חלון ביתה (פרו' עמ' 35 ש' 32-33).

כשהוצג לה סרטון נפילת השקיות ועומתה עם הטענה ששקיות כחולות נראות נזרקות מכיוון ביתה השיבה: "לא. מה שאני רואה בסרטון שמהכיוון מצד ימין, מעבר לעץ, יש פה עץ, יש זריקות צבע לבן וצבע כחול, וזהו, אני לא יכולה להוסיף לזה כלום. זה מה שאני רואה בסרטון. אולי זה מהגג. אני לא יודעת. אני לא יכולה להגיד מאיזה כיוון. ש. זה מכיוון ימין של התמונה? ת. מכיוון ימין, מכיוון העץ. בית המשפט: העץ זרק דברים לחצר? ת. העץ לא. בית המשפט: מאיפה זה יכול היה להגיע? ת. זה אני לא יודעת. אני לא רואה פה לא את החלון שלי, לא מישהו".

8. ב"כ הנאשמת טענה למחדל חקירה בכך שהמשטרה לא טרחה להעתיק את מצלמות האבטחה בעצמה, והסתפקה בסרטונים שהביאה המתלוננת מתוך המצלמות. הגם שיש טעם בטענתה, כי מצופה ממשטרת ישראל להעתיק בעצמה את ראית המקור, אין בכך כדי לפגום במהימנותם של הצילומים, לבטח על רקע מכלול הראיות שהוצגו. שילוב הסרטונים והצילומים עם עדויותיהם של המתלוננת, עזרא והנאשמת איננו מותיר מקום לספק - שקיות הרעל הושלכו על ידי הנאשמת, מחלון ביתה שנראה במוצג ת/8, לחצר ביתם של המתלוננים.

9. טענת ההגנה לפגמים בשרשרת המוצג - דינה להידחות בשתי ידיים. ההגנה ניסתה להיבנות ממוצג נ/1 - שובר העברת מוצגים למז"פ, בו נרשמו שקיות הרעל בשתי שקיות מוצג: 0569135T, 0569134T, ומוצג ת/7 - הצגת נתוני פריט, זאת בשעה שבחוו"ד מז"פ דובר על שקית מוצגים אחת - 0569134T (ת/2). דא עקא, שני חוקרים הסבירו כי שקיות הרעל אכן הושמו בשקית מוצג יחידה - 0569134T, וכי הרישום של השקית האחרת נעשה בטעות, כיוון ששם נתפס התקן האחסון הנייד ובו התייעוד הדיגיטלי שהגישה המתלוננת (רס"ב דוד סלומון, פרו' עמ' 24-25, רס"ב ציון הללי, פרו' עמ' 27). עדויותיהם של השניים הגיוניות, מהימנות ומתיישבות עם שרשרת המוצג, ממנה עולה כי שקית 0569134T היא היחידה שנעשה בה שימוש לתפיסת שקיות הרעל (ת/20 - תפיסת השקיות מהמתלוננת, ת/18, ת/6, ת/5). מכאן, אני קובע כי אין פגם בשרשרת המוצג, וכי הוכח מעבר לספק סביר ששקיות הרעל שנתקבלו מאת המתלוננת, ואשר הושלכו לחצרה על ידי הנאשמת, הן שקיות הרעל שנדגמו במז"פ, ושנמצא כי הן מכילות חומר הדברה למכרסמים.

10. אני דוחה את טענת ההגנה למחדל חקירתי בכך שלא נעשה ניסיון להוציא מעתקי ט"א משקיות הרעל. מדובר בפעולה שנתונה לשיקול דעתה של המשטרה, אשר מצאה כי אין בה צורך. ממילא השאלה שעל בית המשפט לשאול איננה האם ניתן היה לבצע פעולות חקירה נוספות, אלא האם התשתית הראייתית שהוצגה מבססת מעבר לספק סביר את אשמתה של הנאשמת. באותו האופן אני דוחה את טענת ההגנה למחדל של המאשימה בכך שלא זימנה לעדות את השכנה חנה, שהכניסה את הכלבים לביתה של המתלוננת עובר להשלכת שקיות הרעל לחצר. גם אם זימון השכנה עשוי היה להוסיף נדבך מסוים לתשתית הראייתית, היעדרו איננו פוגם בה. אוסיף כי במהלך חקירתה הנגדית של המתלוננת, התבקשה האחרונה על ידי ב"כ הנאשמת להציג סרטונים בהם נראית השכנה חנה מכניסה את הכלבים לתוך ביתה (של המתלוננת). כך נעשה (פרו' עמ' 18 ש' 6-8). אם כן, ככל שהיה קושי (לטענתה של ב"כ הנאשמת), הרי שהוא נפתר עם הצגת הסרטון לבית המשפט.

11. בסיכומיה, ואולי מבלי משים, אישרה ב"כ הנאשמת כי "כל טענותיה ותלונותיה (של המתלוננת - ג"א) בתיק זה במשטרה ובבית המשפט, ניתנות להוכחה חד-משמעית מתוך הצילומים בכל המצלמות". מסכים. כך נעשה.

משהוכחו עובדות המעשים המיוחסים לנאשמת, ובהיעדר מחלוקת באשר למסגרת הנורמטיבית או ליסוד הנפשי, הרי שהמאשימה עמדה בנטל להוכיח את אשמתה של הנאשמת במיוחס לה מעבר לספק סביר.

12. כידוע, בדין החל אין צורך להוכיח מניע. במקרה דנן, ובגדרי למעלה מן הצורך, הוכח מניע העומד בבסיס מעשיה של הנאשמת, אשר העידה על סכסוך מתמשך בינה לבין המתלוננים, למעשה מאז שהפכו לשכנים בשנת 2014. יותר מכך, ניכר מעדותה של הנאשמת כי היא אובססיבית כלפי המתלוננת, לדוגמא: "אני לא צילמתי את הבית שלה, אני צילמתי משהו ברחוב. יש לי המון תמונות של הבית שלה" (פרו' עמ' 33 ש' 4). "אסור לי לצלם את המצלמה שלה?" (פרו' עמ' 33 ש' 23). הנאשמת אף אישרה כי פלבותיהם של המתלוננים טורדות את מנוחתה ומפחידות אותה: "ש. אני מבין שהיה מקרה שהכלבים נבחו ואת נבהלת וקיבלת מזה... ת. הפרעות קצב לב" (פרו' עמ' 31 ש' 20-21). "ש. אז אפשר להבין שבאופן כללי הכלבים של נחמה (המתלוננת - ג"א) מפריעים לך? ת. באופן כללי לא. יש ימים שהם כל הזמן בהזנחה ליד הבית מסתובבים 24 שעות, נובחים. השכנה, אני יודעת, שמעתי וראיתי, השכנה חנה באה לסגור אותם. מדי פעם גם נחמה משאירה אותם. אני לא כל היום מסתכלת מהבוקר, כל אחד שעובר ברחוב הם נובחים, גנן, ילדים, כלבים אחרים... ש. כמה מקרים כאלה היו שהכלבים ממש הפריעו לך וזרקת עליהם משהו? ת. פעם אחת אני זרקתי לכיוון של הגדר שלהם" (פרו' עמ' 32 ש' 15-22). אין גם מחלוקת על כך שהצו למניעת הטרדה אסר על הנאשמת, בין השאר, לפגוע בפלבות, צו שהופר ברגל גסה במעשיה של הנאשמת מושא כתב האישום.

13. בטרם סיום: ניכר כי הנאשמת מבינה היטב את משמעותו המסוכנת והקטלנית של חומר ההדברה בו השתמשה: "ש. רעל עכברים יש לך בבית? ת. לא. אני אפילו לא יודעת איפה לקנות ולהשיג את זה. מדי פעם שמים פתק שיש חברה שבאה ועושה טיפול נגד עכברים. ש. יש לך סוגים אחרים של רעל בבית? ת. לא. אני לא מחזיקה רעל בבית, כי יש לי כלב ויש לי חתולים, באים אל"י נכדים קטנים. בית המשפט: מה שאת מתכוונת זה שאת מפחדת שבעלי החיים שלך ייפגעו מהרעל? ת. מאוד מפחדת מזה. בית המשפט: ואת מפחדת שגם מישהו מהילדים ייפגע מהרעל? ת. גם. גם דברים מסוכנים, זכוכית וזה אני שמה בצד שהם לא יגעו בזה. גם כלב יכול לקחת" (פרו' עמ' 35 ש' 15-23). ברי אם כן שהנאשמת מודעת לחומרת מעשיה והשלכותיהם.

14. אני מרשיע את הנאשמת בביצוע העבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"א, 03 פברואר 2021, במעמד הצדדים